

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

สหกรณ์เครดิตยูเนียนเป็นสถาบันการเงินในระดับชุมชนที่มีบทบาทสำคัญที่สามารถช่วยลดช่องว่างการเข้าถึงแหล่งทุนของประชาชนได้ โดยมีจุดเด่น อยู่ 4 ประการ คือ 1) เป็นสถาบันการเงินที่ส่งเสริมจัดตั้งขึ้นในชุมชนที่มีวงสัมพันธ์เดียวกัน เช่น หมู่บ้าน ตำบล เดียวกัน 2) บริหารและดำเนินการโดยประชาชนที่เป็นสมาชิก 3) ไม่มุ่งหวังผลกำไร แต่มุ่งใช้เงินสร้างสวัสดิการให้แก่สมาชิกและชุมชน 4) มีสถานะเป็นสหกรณ์ และกระทรวงการคลังประกาศให้เป็นสถาบันการเงินเมื่อปี พ.ศ. 2550 ซึ่งมีกฎหมายรองรับที่ชัดเจน จากคุณสมบัติดังกล่าวจึงทำให้สหกรณ์เครดิตยูเนียนได้รับความสนใจและมีการส่งเสริมจัดตั้งขึ้นในทุกภาคของประเทศไทย ซึ่งรูปแบบการจัดตั้งมีการส่งเสริมจากเจ้าหน้าที่ของชุมนุมสหกรณ์เครดิตยูเนียนแห่งประเทศไทย จำกัด และการรวมกลุ่มจัดตั้งโดยคนในชุมชนเอง ซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นการส่งเสริมการออมและช่วยเหลือซึ่งกันและกันของคนในชุมชน และทั้งหมดจะประสบผลสำเร็จตามเจตนารมณ์ได้นั้น ตัวสหกรณ์ฯ เองจำเป็นต้องมีการพัฒนาปรับปรุงให้อยู่ในระดับที่มีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้เป็นสมาชิกได้อย่างสูงสุด ฉะนั้นการประเมินประสิทธิภาพจึงเป็นวิธีที่จะช่วยตรวจสอบคุณภาพของสหกรณ์เครดิตยูเนียน หากคุณภาพของสหกรณ์ฯ ไม่สมบูรณ์ ก็จะสามารถหาทางเยียวยารักษาให้ดีขึ้นได้ และถ้าหากสหกรณ์ใดมีคุณภาพที่ดี ก็จะมั่นใจได้ว่าประชาชนที่เป็นสมาชิกจะได้รับประโยชน์จากควมมีประสิทธิภาพของสหกรณ์เครดิตยูเนียนนั้น

การศึกษาประสิทธิภาพสหกรณ์เครดิตยูเนียนในภาคใต้ครั้งนี้ นอกจากจะศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานทั่วไปและประสิทธิภาพด้านต้นทุนแล้ว ยังมีการตรวจสอบประเมินปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความดี้อยประสิทธิภาพของสหกรณ์เครดิตยูเนียน เพื่อจะเป็นประโยชน์ในการที่จะใช้เป็นข้อมูลเพื่อการวางแผนและพัฒนาสหกรณ์เครดิตยูเนียน ซึ่งผู้ที่ได้รับประโยชน์มากที่สุดคือประชาชนผู้เป็นสมาชิก

5.1 สรุปผลการประเมินประสิทธิภาพต้นทุนของสหกรณ์เครดิตยูเนียน

ผลการประเมินประสิทธิภาพทั่วไปของสหกรณ์เครดิตยูเนียนโดยใช้ PEARLS Analysis แสดงให้เห็นว่า สหกรณ์เครดิตยูเนียนในภาคใต้จำเป็นต้องมีการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่เพราะส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้เท่านั้น ในขณะที่ไม่มีสหกรณ์เครดิตยูเนียนใดอยู่ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณาดัชนีที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนพบว่า อยู่ในระดับพอใช้เท่านั้น ซึ่งสาเหตุสำคัญประการหนึ่ง คือ โครงสร้างทางการเงิน ซึ่งเป็นดัชนีพื้นฐานที่สะท้อนฐานะต้นทุนของสหกรณ์เครดิตยูเนียนยังไม่มีคามแข็งแกร่งเพียงพอ โดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินและทุน เมื่อพิจารณาด้านเงินรับฝาก ตามมาตรฐานกำหนดไว้ในระบบ PEARLS กำหนดให้อยู่ระหว่างร้อยละ 70-80 ของทรัพย์สินทั้งหมด เนื่องจากสหกรณ์เครดิตยูเนียนต้องการสร้างนิสัยในการประหยัดคอกออมแก่สมาชิก นอกจากนั้นการระดมทุนในรูปของเงินรับฝากมีต้นทุนที่ต่ำกว่า (จ่ายดอกเบี้ยไม่เกินร้อยละ 7) การระดมทุนในรูปของทุนเรือนหุ้น(จ่ายเงินปันผลไม่เกินร้อยละ 10) แต่สหกรณ์เครดิตยูเนียนในภาคใต้กลับมีค่าดัชนีดังกล่าวต่ำกว่าระดับมาตรฐานมากกว่าครึ่ง ในด้านของดัชนีอัตราส่วนทุนเรือนหุ้นต่อทรัพย์สิน กำหนดไม่เกินร้อยละ 20 เนื่องจากเหตุผลด้านต้นทุนที่กล่าวไปแล้วข้างต้น แต่ยังมีเหตุผลอีกประการคือ สหกรณ์ส่วนใหญ่ให้สินเชื่อบนพื้นฐานของทุนเรือนหุ้นถ้าสนับสนุนส่งเสริมการเพิ่มทุนเรือนหุ้นให้แก่สมาชิกจะเป็นส่งเสริมให้สมาชิกมากกว่าการออมเงินและหากมีเงินไม่เพียงพอต่อการกู้ยืมของสมาชิก อาจจะต้องกู้ยืมจากภายนอกอีกต่อหนึ่ง เป็นการสร้างภาระต้นทุนให้แก่สหกรณ์ฯ แต่กลับพบว่าสหกรณ์เครดิตยูเนียนในภาคใต้มีค่าดัชนีดังกล่าวสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานกว่าครึ่ง ส่วนดัชนีในมิติอื่นอยู่ในระดับที่สามารถจัดการควบคุมได้ง่ายกว่าเพราะมีค่าดัชนีไม่ต่างจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระบบ PEARLS มากนัก สำหรับดัชนีที่ 6 สัญญาณการเจริญเติบโตของสหกรณ์เครดิตยูเนียน เป็นการวัดทิศทางผลการดำเนินงานของสหกรณ์เครดิตยูเนียน ซึ่งโดยรวมอยู่ในระดับดีเพราะดัชนีสำคัญ เช่น ดัชนีความเจริญเติบโตของเงินให้สมาชิกกู้ ดัชนีความเจริญเติบโตของเงินรับฝาก ดัชนีความเจริญเติบโตของสมาชิก และดัชนีความเจริญเติบโตของทรัพย์สินรวม เติบโตสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระบบ PEARLS และแนวโน้มที่ดีอีกประการหนึ่งสำหรับสหกรณ์เครดิตยูเนียนในภาคใต้ คือ เงินรับฝากของสมาชิกเติบโตขึ้น ขณะที่ การเติบโตของทุนเรือนหุ้นลดลง แสดงว่าโครงสร้างทางการเงินที่มีประสิทธิภาพใน มิติที่ 2 มีแนวโน้มดีขึ้น

เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพด้านต้นทุนที่ประยุกต์ใช้เส้นพรมแดนในการวิเคราะห์ คือ DEA และ SCF พบว่าค่าประสิทธิภาพต้นทุนที่ได้จากทั้ง 2 ค่า มีความแตกต่างกันกล่าวคือ ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพต้นทุนที่ได้จาก DEA มีค่ามากกว่า SCF นอกจากนั้นค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ DEA มากกว่า SCF แสดงว่าค่าประสิทธิภาพต้นทุนในแบบ DEA มีการกระจายตัวมากกว่าแบบ SCF และ นอกจากนั้นลำดับที่ของค่าประสิทธิภาพต้นทุนก็มีความแตกต่างกัน เหมือนกันแค่เพียง

สองสหกรณ์เท่านั้น ซึ่งเหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้ค่าประสิทธิภาพต้นทุนที่ได้จากทั้ง 2 วิธี ไม่เหมือนกัน คือ ข้อสมมติฐานและวิธีที่คำนวณแตกต่างกันกล่าวคือ แบบ DEA ใช้เทคนิคโปรแกรมเชิงเส้นตรง (Linear Programming) ขณะที่ SCF ใช้เทคนิคทางเศรษฐมิติ (Econometric) และเมื่อนำค่าประสิทธิภาพต้นทุนที่ได้จากทั้ง 2 วิธีมาหาความสัมพันธ์พบว่ามีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีทิศทางความสัมพันธ์เป็นบวกในระดับปานกลาง และเมื่อนำมาทดสอบความสอดคล้องกับอัตราส่วนต้นทุนมาตรฐาน ก็พบว่า ทั้ง 2 ค่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 กับอัตราส่วนต้นทุนมาตรฐานที่เสนอโดย Bauer (1997) แสดงว่าค่าประสิทธิภาพต้นทุนจากทั้ง 2 วิธีสามารถอธิบายต้นทุนของสหกรณ์เครดิตยูเนียนได้ ซึ่งสอดคล้องผลการศึกษาประสิทธิภาพต้นทุนของสถาบันการเงินในประเทศ เยอรมัน อังกฤษ อิตาลี และฝรั่งเศส ที่พบว่า DEA และ SCF มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน อีกทั้งยังสัมพันธ์กับอัตราส่วนต้นทุนมาตรฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 เช่นกัน (Weill, 2004) และเมื่อพิจารณาทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนต้นทุนมาตรฐานกับค่าประสิทธิภาพต้นทุนจากทั้ง 2 วิธีพบว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงลบทั้งคู่ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ค่าประสิทธิภาพต้นทุนสูงแสดงถึงต้นทุนในการดำเนินงานต่ำ

สำหรับปัจจัยที่กำหนดความค้ำประสิทธิภาพนั้น ตัวแปรที่ใช้มีทั้งหมด 7 ตัวแปร โดย 6 ตัวแปรเป็นปัจจัยที่สามารถจัดการควบคุมได้คือ ปริมาณสินทรัพย์รวม จำนวนสมาชิก อัตราส่วนต้นทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทุนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหนี้เพื่อสงฆ์จะสูญต่อสินเชื่อรวม อัตราส่วนเงินฝากต่อสินทรัพย์รวม และ 1 ตัวแปรที่ไม่สามารถจัดการควบคุมได้ คือ อายุของสหกรณ์เครดิตยูเนียน ผลปรากฏว่า ปัจจัยที่สามารถจัดการควบคุมได้ มีเพียงปัจจัยเดียวที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ จำนวนสมาชิกของสหกรณ์เครดิตยูเนียน และตัวแปรที่ไม่สามารถจัดการควบคุมได้ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความค้ำประสิทธิภาพด้านต้นทุนของสหกรณ์เครดิตยูเนียน สามารถที่จะจัดการควบคุมดูแลได้ ดังนี้ คือ ปริมาณสินทรัพย์รวมและอัตราส่วนเงินทุนต่อสินทรัพย์ ควรควบคุมให้อยู่ในระดับที่สูง เพราะมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความค้ำประสิทธิภาพ ขณะที่อัตราส่วนต้นทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนหนี้เพื่อสงฆ์จะสูญต่อสินเชื่อรวม ควรควบคุมให้อยู่ในระดับต่ำเพราะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความค้ำประสิทธิภาพ ส่วนอีก คำนี คือ อัตราส่วนเงินฝากต่อสินทรัพย์รวม ถึงจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความค้ำประสิทธิภาพ แต่เป็นปัจจัยมีความสำคัญยิ่งต่อสหกรณ์เครดิตยูเนียน เพราะเงินฝากเป็นทุนหลักของสหกรณ์เครดิตยูเนียนถ้ามีน้อยจะส่งผลต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ฯ และอาจประสบปัญหาการขาดสภาพคล่องได้ และถ้ามีมากเกินไปจะเป็นภาระในการจ่ายดอกเบี้ย ฉะนั้นจึงต้องพิจารณาควบคุมกับปริมาณสินเชื่อซึ่งในระบบ PEARLS กำหนดให้เงินรับฝากและเงินที่ให้สินเชื่อแก่สมาชิกอยู่ในระดับเดียวกันที่ร้อยละ 70-80 เพราะจากผลการวิจัยสหกรณ์หรือสถาบัน

การเงินที่ประสบความสำเร็จ มาตรฐานนี้จะสามารถสร้างรายได้ให้พอเพียงสำหรับการบริหารงานของสหกรณ์และไม่เสี่ยงต่อหนี้สูญ หนี้ค้างค้างหรือไม่มีผลต่อสภาพคล่องของสหกรณ์ฯ ในยามฉุกเฉิน

5.2 การอภิปรายผล

การวัดประสิทธิภาพต้นทุนเป็นการสร้างองค์ความรู้ให้แก่สหกรณ์เครดิตยูเนียน ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้กำหนดนโยบาย เช่น กรรมการดำเนินงานของแต่ละสหกรณ์ ผู้บริหารชุมนุมสหกรณ์เครดิตยูเนียนแห่งประเทศไทย จำกัด ทั้งในระดับประเทศ และระดับภูมิภาค เพื่อความเข้าใจสภาพการณ์ จุดอ่อน จุดแข็งของสหกรณ์ฯ และทั้งนี้ต้องยอมรับว่าสหกรณ์เครดิตยูเนียนมีข้อจำกัดในทางปฏิบัติหลายด้านและไม่เหมือนกัน คงคาดหวังไม่ได้ว่าสหกรณ์เครดิตยูเนียนทุกแห่งจะมีประสิทธิภาพเต็มที่เท่าเทียมกัน ในทางตรงข้ามควรจะยอมรับและพัฒนาปรับปรุงแก้ไขต่อไป เช่นเดียวกับสหกรณ์เครดิตยูเนียนในภาคใต้ ที่สหกรณ์ฯ ส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับพอใช้เท่านั้น และกว่าครึ่งมีประสิทธิภาพต้นทุนต่ำกว่าร้อยละ 70

การศึกษาประสิทธิภาพต้นทุนในครั้งนี้ได้มีความพยายามที่อธิบาย ตรวจสอบสมรรถนะของวิธีการวัดประสิทธิภาพทั้งในแบบ DEA และ SCF พบว่า ค่าประสิทธิภาพต้นทุนที่ได้มีความแตกต่างกัน แต่ทั้ง 2 วิธีกลับมีความสัมพันธ์ซึ่งกัน และที่สำคัญค่าประสิทธิภาพต้นทุนที่ได้จากทั้ง 2 วิธี มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนต้นทุนมาตรฐานของสหกรณ์เครดิตยูเนียนในภาคใต้ ซึ่งแสดงว่าค่าประสิทธิภาพต้นทุนที่ได้จากทั้ง 2 วิธี มีความสามารถในการอธิบายต้นทุนของสหกรณ์เครดิตยูเนียน จึงทำให้มีความสงสัยว่าจะเลือกใช้วิธีการวัดประสิทธิภาพต้นทุนแบบใดจึงจะมีความเหมาะสม เพราะการวัดประสิทธิภาพต้นทุนด้วยวิธี DEA หรือ SCF ต่างมีแนวคิดการวัดประสิทธิภาพที่อยู่บนพื้นฐานแนวคิดเดียวกัน แต่อาจจะแตกต่างกันไปตามตัวแบบของการวัด และจากการทบทวนวรรณกรรมหลายชิ้นงานพบว่า ยังไม่มีผู้ใดที่สามารถระบุชัดเจนได้ว่า วิธีการวัดประสิทธิภาพต้นทุนแบบใดเป็นวิธีการที่ดีที่สุด เพียงแต่มีผู้ให้ข้อสังเกตว่า ถ้าหากใช้รูปแบบของฟังก์ชันที่ใกล้เคียงกับของจริงมากก็จะทำให้วิธี SCF มีสมรรถนะที่ดีกว่าวิธี DEA แต่ถ้าหากการกำหนดรูปแบบฟังก์ชันผิดพลาด และระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความไม่มีประสิทธิภาพมีค่าเพิ่มขึ้น วิธี DEA ก็จะได้รับพิจารณามากกว่า นอกจากนี้ กรณีที่ตัวรบกวน (Noise) มีความสำคัญต่อข้อมูล DEA ก็จะมีผลดีกว่าวิธี SFA (นิติพงษ์ สังศรีโรจน์ จาริก สิงห์ปรีชา, 2549)

5.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการประเมินประสิทธิภาพของสหกรณ์เครดิตยูเนียนในภาคใต้ ทั้งประสิทธิภาพการดำเนินงานทั่วไป ประสิทธิภาพต้นทุน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคืบหน้าประสิทธิภาพ สามารถนำมากำหนดเป็นนโยบายได้ดังนี้

1) จากผลการประเมินประสิทธิภาพทั่วไปของสหกรณ์เครดิตยูเนียน โดย PERAL Analysis พบว่า คัดชนที่ไม่มีสหกรณ์เครดิตยูเนียนใดผ่านเกณฑ์มาตรฐานมี 2 คัดชน คือ อัตราเงินรับฝากต่อทรัพย์สินรวม ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่อยู่ระหว่างร้อยละ 70-80 และอัตราส่วนทุนเรือนหุ้นต่อทรัพย์สินรวม ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ไม่เกินร้อยละ 20 และเมื่อเปรียบเทียบคัดชนทั้ง 2 พบว่า อัตราส่วนเงินฝากต่อทรัพย์สินรวมน้อยกว่าอัตราส่วนทุนเรือนหุ้นต่อทรัพย์สินรวม ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสหกรณ์เครดิตยูเนียน กล่าวคือ การระดมทุนเรือนหุ้นจะต้องมากกว่าสมาชิกกู้ จึงจะมีเงินเหลือทำให้สหกรณ์สามารถพึ่งพาตนเองได้ ขณะเดียวกัน การระดมเงินรับฝากจะต้องมากกว่า 3 เท่าของทุนเรือนหุ้นหรืออย่างน้อยที่สุดจะต้องมีเงินรับฝากมากกว่าทุนเรือนหุ้น เพราะต้นทุนของเงินรับฝากต่ำกว่า ฉะนั้นสหกรณ์เครดิตยูเนียน ควรส่งเสริมให้สมาชิกนำเงินมาฝากมากกว่าการซื้อหุ้น โดยการกำหนดจำนวนหุ้นขั้นสูงสุดที่สมาชิกสามารถซื้อได้ในแต่ละเดือน หรือสร้างแรงจูงใจในรูปของดอกเบี้ยเงินฝากประจำ หรือสิทธิพิเศษในการกู้ยืม เพื่อกระตุ้นให้สมาชิกปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการซื้อหุ้นมาเป็นการฝากเงินแทน

2) การวัดประสิทธิภาพต้นทุนด้วยการวิเคราะห์เส้นพรมแดนห่อหุ้ม (Data Envelopment Analysis : DEA) และการวิเคราะห์เส้นพรมแดนต้นทุนเชิงเส้นสุ่ม (Stochastic Frontier Analysis : SCF) พบว่า ให้ค่าประสิทธิภาพต้นทุนที่แตกต่างกัน แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและค่าประสิทธิภาพต้นทุนที่ได้จากทั้ง 2 วิธีต่างมีความความสัมพันธ์กับอัตราส่วนต้นทุนมาตรฐานของสหกรณ์เครดิตยูเนียน ฉะนั้นในการวัดประสิทธิภาพต้นทุนควรทำการศึกษาทั้ง 2 วิธีควบคู่กันไป เพื่อเป็นการตรวจสอบซึ่งกันและกัน

3) จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคืบหน้าประสิทธิภาพด้านต้นทุนของสหกรณ์เครดิตยูเนียน พบว่า มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพด้านต้นทุนจำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ ปริมาณสินทรัพย์รวม อัตราส่วนต้นทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทุนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหนี้เพื่อสงสัจจะสูญต่อสินเชื่อรวม และอัตราส่วนเงินฝากต่อสินทรัพย์รวม

โดยปริมาณสินทรัพย์รวม แสดงถึงขนาดและความน่าเชื่อถือของสหกรณ์ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพต้นทุน ฉะนั้นสหกรณ์เครดิตยูเนียนควรที่จะรักษาระดับปริมาณสินทรัพย์ให้อยู่ในระดับสูง ซึ่งจะส่งผลให้ประสิทธิภาพต้นทุนเพิ่มสูงขึ้น และที่สำคัญต้องเป็นสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งควรมีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 95 และสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

ควรมีระดับไม่เกินร้อยละ 5 ตามมาตรฐานในระบบ PEARLS ในกรณีอัตราส่วนต้นทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์รวม ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงลบกับประสิทธิภาพต้นทุน ฉะนั้นสหกรณ์เครดิตยูเนียน ควรควบคุมอัตราส่วนดังกล่าวให้อยู่ในระดับต่ำ โดยป้องกันไม่ให้มีเงินรั่วไหล หรือใช้จ่ายเกินความจำเป็น และที่สำคัญควรมีการตรวจสอบค่าใช้จ่ายอย่างสม่ำเสมอ เพราะถ้าสหกรณ์เครดิตยูเนียนสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายให้อยู่ในระดับต่ำได้จะส่งผลให้ประสิทธิภาพด้านต้นทุนเพิ่มสูงขึ้น

สำหรับอัตราส่วนเงินทุนต่อสินทรัพย์รวมถึงแม้จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพต้นทุน แต่ควรพิจารณาถือครองเงินทุนอย่างเหมาะสม กล่าวคือทุนที่ใช้ในการดำเนินงานที่มาจากเงินรับฝาก หรือทุนเรือนหุ้น ไม่ควรถือครองเงินทุนเหล่านี้ในระดับที่สูงเกินไปเพราะต้องมีการระดมทุนที่ต้องจ่ายให้แก่เงินทุนเหล่านั้น ในขณะที่ทุนสำรองและทุนสะสมตามข้อบังคับที่มาจากการจัดสรรผลกำไร อันประกอบด้วย ทุนสวัสดิการสมาชิก ทุนสาธารณประโยชน์ ทุนการศึกษา ฯลฯ ซึ่งทุนเหล่านี้เป็นทุนที่ไม่มีต้นทุน ยิ่งมีมากยิ่งจะทำให้เกิดประโยชน์แก่สหกรณ์มากยิ่งขึ้น ฉะนั้นสหกรณ์เครดิตยูเนียนจึงควรควบคุมเงินทุนที่ใช้การดำเนินงานมากกว่าทุนสำรองและทุนสะสม

อัตราส่วนหนี้เพื่อสงฆ์จะสูญต่อสินเชื่อบริการ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงลบกับประสิทธิภาพต้นทุน ฉะนั้นสหกรณ์เครดิตยูเนียนควรควบคุมให้อยู่ในระดับต่ำ เพราะอัตราส่วนดังกล่าวแสดงถึงภาระค่าใช้จ่ายในการติดตามหนี้ หรือสูญเสียต่อการไม่ได้รับชำระหนี้คืน ซึ่งสหกรณ์เครดิตยูเนียนควรติดตามตรวจสอบการชำระหนี้คืนของลูกค้าที่อยู่เสมอ เพื่อป้องกันการเกิดหนี้สูญจะสูญซึ่งจะทำให้ประสิทธิภาพต้นทุนของสหกรณ์เพิ่มสูงขึ้น และสุดท้ายอัตราส่วนเงินฝากต่อสินทรัพย์รวม ถึงแม้จะมีความสัมพันธ์เชิงลบกับประสิทธิภาพต้นทุน แต่เงินฝากก็เป็นแหล่งเงินทุนสำคัญ และยังเป็นกิจกรรมหลักของสหกรณ์ที่ให้บริการแก่สมาชิก ฉะนั้นสหกรณ์ต้องจัดการควบคุมเป็นอย่างดีไม่ให้มีมากหรือน้อยเกินไปจนกระทบต่อสภาพคล่อง และต้องสอดคล้องกับเงินให้กู้ยืมของสหกรณ์ ซึ่งมาตรฐานในระบบ PEARLS กำหนดไว้ที่ระดับ ร้อยละ 70-80 แต่สำหรับสหกรณ์เครดิตยูเนียนในภาคใต้จำเป็นต้องเร่งส่งเสริมการออมในรูปของเงินรับฝากให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เพราะมีอัตราส่วนดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานในระบบ PEARLS โดยการสร้างแรงจูงใจในการฝากเงินทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ทั้งในรูปของดอกเบี้ย สิทธิพิเศษในการกู้ยืม เป็นต้น

5.4 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1) การศึกษาในครั้งนี้ศึกษาโดยใช้ข้อมูลภาคตัดขวางและค่าประสิทธิภาพไม่เปลี่ยนแปลงตามเวลา ฉะนั้นการศึกษาครั้งต่อไปควรใช้ข้อมูลในแบบ Panel Data เพื่อดูความเปลี่ยนแปลงของค่าประสิทธิภาพเมื่อเวลาผ่านไป และสามารถนำค่าที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น

2) การศึกษาในครั้งนี้ใช้ข้อมูลเชิงปริมาณเป็นสำคัญไม่ได้มีการใช้ข้อมูลปัจจัยเชิงคุณภาพในการพิจารณา เช่น เมื่อสมาชิกถูกเงินไปแล้วจะเอาไปใช้ในกิจกรรมใดบ้าง บริโภคหรือการลงทุน เป็นต้น ฉะนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรนำปัจจัยเชิงคุณภาพมาร่วมพิจารณาด้วยเพื่อค่าประสิทธิภาพที่ได้จะสะท้อนในทุกบริบทของสหกรณ์ฯ

3) การศึกษาในครั้งนี้ศึกษาเฉพาะประสิทธิภาพต้นทุนเท่านั้นเพื่อให้การศึกษารอบด้านทุกด้าน การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาประสิทธิภาพต้นทุนร่วมกับประสิทธิภาพด้านรายรับ และประสิทธิภาพด้านกำไร เพื่อจะได้ทราบสถานะที่แท้จริงของสหกรณ์